

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

9. Dies Augusti. Semper illi gratias agere studeamus, à quo gratia gratis datur. Sanctus Augustinus de verb. Dom. Sermon. 8.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

æternæ Charitati, quidquid tibi in mundo est charum, à quo habes, quidquid tibi est charum. Et meminere illius meriti :

Pondus curarum facit hic, qui dat mihi charum.

9. DIES AUGUSTI.

Semper illi gratias agere studeamus, à quo gratia gratis datur. *Sanctus Augustinus de verb. Dom. Sermon. 8.*

Dei in I.
nos be-
neficia.

Uidquid accipimus à Deo, est gratia; quia datur gratis; unde omnis nostra respiratio deberet esse continua gratiarum actio.

Si ignoras Dei beneficia, accipe hic eorum Catalogum, quo omnia rediguntur in fasciculum. Anima, creatione, Dei imago est; Redemptione, Dei ancilla est; Justificatione, Dei filia est; Adoptione, Dei hæres est; inhabitatione, Dei Templum est, dilectione, Dei amica est; desponsatione, Dei sponsa est; adhesionem ad Deum, unus cum eo spiritus est, infusione gratiæ, Divinæ consors nature est, sanctitate, Dei Paradisus est, cui delitiæ sunt, esse cum filiis hominum. Hæc tanta beneficiorum cumulatæ congeries quid aliud clamat, quàm trina illa verba: *Accipe: Redde: Cave.* Accipe, beneficium. Redde, obsequium. Cave, supplicium. Beneficium, quod tibi in rebus omnibus conditis exhibet: Obsequium, quod ei, qui dedit tibi omnia, infinitis titulis debes: Supplicium, quod ut ingratus incurris, Deum agnoscens, nec ei gratias agens. Oportet ergò, Deum sine intermissione laudare, (a) *In prosperis,* (ait Augustinus)

(a) *Sup, illud To, in die repleatur.*

nus) quia consolaris, in adversis, quia corrigis: antequam
 essem quia fecisti me: cum essem, quia salutem dedisti:
 cum peccassem, quia ignovisti; ùm conversus essem, quia
 adjuvisti; cum perseverassem, quia coronasti.

II. Tu interim, è nihilo à Deo conditus, tot tantisq;
 ejus donis cumulatus; à tot malis aut liberatus, aut
 conservatus, adeò fuisti ingratus, ut offendere Con-
 ditorem, negligere Benefactorè, spernere Servatorem
 non dubitaveris. Tu, inter ferventes, tepidus es; inter
 humiles, superbus; inter abstinentes, intemperans; in-
 ter sanctos, profanus; inter mansuetos, iracundus; in-
 ter quietos, turbulentus; inter bonos, malus es. Et quo
 bono? non jam Gratiae, & Glorìae, sed vel naturæ di-
 gnus es? quo verò malo dignus non es? singula Dei
 beneficia sunt totidem amoris ejus obfides, & pigno-
 ra, & ubi inter tantos amores, tuus amor? Quis non
 stupeat ingenium Divinæ Bonitatis, ut omnium sit
 unum beneficium, & unius sint omnia beneficia? ut
 privata sint communia, & communia sint privata?
 Omnia Naturæ Opera, omnia mirabilia Gratiae; om-
 nes Beati, imò & damnati, beneficia tua sunt: omnes
 prosperitates, & calamitates, quibus mundus involvi-
 tur, Dei sunt munera; quibus te donat, ornat, amat.
 O homo insignite, nimis ingrate! Nonnè toto ano-
 ris impetu Deum diligeres? si te pœnæ jam sempiter-
 næ reum, in lethali noxa mortuum, ad sempiterna non
 damnaret supplicia; sed alium aliquem hominem te,
 & Gratiae donis meliorem, & Naturæ dotibus præ-
 stantiorum procrearet, ut perennes tartari cruciatus
 pro te reo pateretur?

III. Plus tibi præstitit Deus. Plures voluit addice-
 re æternis inferorum suppliciis; nec illorum voluit
 misc-

misereri, uti ita, tu salutem consequeris. Si enim, scivisses pauciores perire, minus timuisses te periturum, & sic minus timendo, periisses: si unus, aut alter tantum periret, fors admodum nihil timuisses, & sic paucorum exitium, tibi ademisset merum, & contrulisset interitum: itaque, tot hominum exitium, tuum est beneficium. Quod si in aliis malum pœnæ, tuum est bonum; multò magis bona aliena, erunt beneficia tua. Hoc unicum est solatium humanæ vitæ inter miseras? quod nihil possit fieri, nisi à Deo; & quidquid facit Deus, aut fieri permittit, non potest non esse beneficium, juxta naturam Bonitatis ejus: & quodcunque beneficium confertur, à Deo confertur, & quidquid à Deo confertur, illud est beneficium tuum, factum tibi. Dolores corporis, miseria vitæ, morbi, pestis, fames, bella, aquarum eluvies, omnia sunt tua beneficia; quia Deus propter tuum bonum, alios affligit tot malis. O Deus! quantum debes Deo? qui, ut tu pauper, cælesti aliquo afflatu permovereris ad quid boni, non dubitat ipsos terrarum Dominos, & Monarchas interficere: nec curat tot hominum strages, & urbium clades, imò & Regnorum excidia, ut tu inde à scelere resipiscas, ad frugem redeas. Pluris æstimat aliquem ex hara bubulcum, aut è trivio homunculum corde contritum boni quidpiam cogitare, quàm vitam, & coronata aliquod Regum capita, ac totas subinde gentes. Imò tam potenter tibi Deus benefacit, ut ex ipsis peccatis tantuis, quàm alienis boni aliquid eliciat, & quem non istud ad amorem ejus alliciat? sicuti per universam Ecclesiam ob commemorationem magni alicujus à Christo collati beneficii instituitur dies festus: ut In-

carna-

Augustus.

Tessera.

621

carnationis, Nativitatis, &c. sic quotidie ob quodlibet Dei beneficium, deberet esse in corde quasi dies festus. Ad hoc nos hortatur Poëta:

Sit cordis festum; panem meminisse comestum.

10. DIES AUGUSTI.

Altissima quæque flumina, minimo sono labuntur.

Curius l.7.

Affabi-
litas.

Pertexo telam Virtutum Moralium, quas inter nulla est, quæ tantas animis ad alliciendum habet præstigias, quàm comis quædam erga omnes Affabilitas. Hæc potissimum versatur circa congressiones, & convictum: hoc est, circa totum ambitum actionum, ad humanam, & socialem vitam, ac conversationem spectantium: præsertim ad colloquia cum aliis: quæ homo affabilis studet ita attemperare, ut proximo grata sint, & talia, quæ hominem in civili vita degentem, non dedecent. Necessè quoque ad eam est, præcurrere animi hilaritatem. Nam, ut dixit Sidonius: (a) *Quidam barbarismus est morum, sermo secundus, & animus afflictus.* Hæc Affabilitas potissimum convenit iis, qui, vel in potestatis culmine, ut præsent: vel in dignitatis apice, ut imperent, sunt constituti. Illi igitur, qui alta occupant fastigia, imitentur altissima flumina, quæ, ut monet Tessera, *minimo sono labuntur.* Sic & illi, minimo tono loquuntur. sint Magnates, tanquam magnetes, qui comi affabilitate omnes etiam ferreos homines ad se trahant, tractos, sibi concilient, conciliatos obligent. Summa sapientia est in aucupe, scire,

quo

(a) *L.9.ep.3.*